ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

22 ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1961

ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΣΤ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 5004

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΟΝ ΠΑΡΕΣΥΡΕΝ Ο ΠΟΝΗΡΟΣ ΨΙΘΥΡΟΣ

Παροξυσμὸς ἄραγε πανικοῦ, ἐνώπιον τῆς σαφῶς πλέον διαγραφομένης ἐκβάσεως τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος; Ἀντιδικία πρὸς τὴν εὐγλώττως ἐκφραζομένην λαϊκὴν θέλησιν; Ἐκρηκτικὴ τάχα ἀφύπνισις, καὶ δι' ἄλλα ὑποπτεύουσα, τοῦ πνεύματος ἐκείνης τῆς μοιραίας συμπράξεως τοῦ 1956; Δὲν εἴμεθα βέβαιοι ποῖον ἀπὸ τὰ τρία συμβαίνει. Πάντως ὅμως, εἴτε μὲ ἕκαστον χωριστά, εἴτε καὶ μὲ σύμπτωσιν τῶν τριῶν, βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμο ΠΑΜΕ κομμουνισμὸς δὲν χρειάζεται νὰ κοπιάζῃ. Δὲν χρειάζεται νὰ κραυγάζῃ ὁ ἴδιος τὰ ἐμπρηστικά του συνθήματα. Ἡ λεγομένη «Ἕνωσις Κέντρου» τὸν ἔχει ἀπαλλάξῃ αὐτῆς τῆς φροντίδος. Καὶ μάλιστα, μὲ τὴν κάλυψιν ἐγγυήσεων ἐθνικοφροσύνης, ἡ ὁποία, ἐπὶ τέλους, κάποτε πρέπει νὰ διευκρινισθῇ ὡς ὅρος καὶ ὡς πρᾶξις. Διότι, εἰλικρινῶς, δὲν ἀντιλαμβάνεται ὁ Λαὸς πῶς εἰμπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς ἐθνικόφρων καὶ συγρόνως νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ δρᾷ ὡς ἀντίθετος. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι μία ἄλλη ἱστορία.

Ἐκεῖνο, ποῦ τώρα ἀποτελεῖ γεγονός—θλιβερώτατον γεγονός—εἶναι ὅτι τὸ προεκλογικὸν σχέδιον τῆς ἐρυθρᾶς ἀναρχίας ὑπερφαλαγγίζεται ἀπὸ τὴν ἀκάθεκτον ὁρμὴν τῶν ψευδαισθήσεων καὶ τῶν διαστροφῶν μερίδος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου—καὶ προχθὲς δυστυχῶς αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τῆς «Ἑνώσεως Κέντρου»—ποῦ ἐν τούτοις διεκδικεῖ τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην.

Ἐξεκίνησε μὲ συνταγολόγιον ἀρετῆς πρὸς τὴν Ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν, ὅταν αὕτη ἐσχηματίσθη. Καὶ εὐθὺς μετ' ὀλίγον ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἡ κατοχύρωσις τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀδιαβλήτου τῶν ἐκλογῶν ἐπέβαλε τὴν μέχρις ἐξαρθρώσεως κρατικὴν ἀναστάτωσιν. Τὰ αἰτήματα ὑπῆρξαν διαδοχικά. Ἐζητήθη ἀντικαταστάσεις νομαρχῶν. Ἐζητήθη ἀπομάκρυνσις—καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατασπίλωσις—ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας. Ἐζητήθη ἀφοπλισμὸς τῶν ΤΕΑ. Ἐζητήθη, δηλαδή, νὰ ἐξαρθρωθῇ πᾶν ὅ,τι θωρακίζει τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ἔθνους. Καὶ γνωρίζετε διατί; Ἐπειδὴ συνέβη κάποιοι ἢ κάποιοι Μπρακατσούληδες, ἐπιθετικῶς προκλητικοὶ καθὼς εἶναι, ἀδιστάκτως κυνικοί, καθὼς εἶναι, ἀναιδεῖς καὶ ἔξαλλοι, καθὼς εἶναι, νὰ δεχθοῦν ἀπὸ ἠγανακτισμένους ἀγρότας, τῶν ὁποίων οἱ προσφιλεῖς ὑπέκυψαν εἰς τὸ φάσγανον τῆς μαινομένης συμμοριακῆς λαίλαπος, μερικὲς ντομάτες ἢ μερικοὺς γιουχαϊσμούς.

Θὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἀποδοκιμασίαν μας ἔντονον. Ἀποκρούομεν τὰς αὐτοδικίας, ὁσονδήποτε καὶ ἂν μήτηρ των εἶναι ἡ ψυχικὴ ἀναταραχή. Καὶ δὲν ἀναγνωρίζομεν εἰς παρομοίας περιπτώσεις ἀρμοδιότητα ἄλλων πλὴν τῆς Δικαιοσύνης. Ἀλλὰ καὶ δὲν δεχόμεθα, ὅταν σημειοῦνται—καὶ ἂν σημειοῦνται—σποραδικά, μεμονωμένα καὶ ἐστερημένα ἰδιαιτέρας σημασίας ἐπεισόδια, ὅτι πρέπει νὰ διαλύεται τὸ Κράτος. Ὅτι πρέπει νὰ διασύρεται ἡ Δημοκρατία. Ὅτι πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται ὡς ἀνύπαρκτος ἡ Ἐλευθερία. Ὅτι πρέπει νὰ ἀποβαίνῃ ἁπλοῦς ἀντίλαλος ἡ φωνὴ τῶν συνωμοτῶν καὶ νὰ ἀκούεται ὡς φωνὴ των ἡ μυκωμένη δημοκοπία ἡγετῶν, τῶν ὁποίων ἡ πίστις ἐπὶ τὸ Ἔθνος δὲν εἰμπορεῖ νὰ τεθῇ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν. Διότι, πλέον, δὲν εὑρισκόμεθα κἂν ἐνώπιον, ἔστω καὶ ἀθελήτου, συμμαχίας μὲ τὸν ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἐχθρὸν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν μας. Εὑρισκόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, ποῦ ὀρθότατα ὁ κ. Καραμανλῆς ἀπεκάλεσεν ἔλλειψιν αἰσθήματος εὐθύνης. Καὶ ἡ ἀπουσία αὐτὴ ὁδηγεῖ πάντοτε εἰς περιπετείας. Δημιουργεῖ καταστάσεις ἀβεβαιότητος. Καταστάσεις, ποῦ ὁπωσδήποτε εἶναι πολὺ χειρότεραι καὶ ἀπὸ οἱανδήποτε ἀποδοκιμασίαν τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας. Αὐτῆς τῆς ἐξοργιστικῶς προκλητικῆς ἡγεσίας, ποῦ δὲν ἔχει διστάσῃ ἀκόμη καὶ νὰ φωτογραφίζεται δημοσία, χωρὶς νὰ ἀποκρύπτῃ τὴν ἐπὶ τῷ γεγονότι αὐτῷ ψυχικὴν εὐφορίαν της, μὲ τοὺς Βουλγάρους δημίους. Ἀνοίγει τὴν ὁδὸν εἰς ἀκροσφαλεῖς ἐξελίξεις, εἰς κατίσχυσιν τῆς ἀσυναρτησίας, εἰς διαβάσεις πρὸς τὸ χάος, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον, φυσικά, οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδειχθῇ εὐτυχὴς ἰσορροπιστής.

Εἶναι ἔγκλημα εἰς τὰς τοιαύτας ἀδήλων συνεπειῶν διαμορφώσεις νὰ ὁδηγῇ τὸ πάθος ἐναντίον ἑνός, ὄντως ἀπαραμίλλου ἐθνικοῦ ἡγέτου: Τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ: Πάθος, ἐπειδὴ ὁ κ. Καραμανλῆς, ἔναντι τῆς ἐδικῆς των ἀρνήσεως, ἔχει νὰ ἀντιτάξῃ τὴν κατάφασιν τοῦ τεραστίου ἔργου του. Πάθος, ἐπειδὴ ἔναντι τῆς ἐδικῆς των γυμνότητος, ἔχει οὗτος νὰ ἀντιτάξῃ τὸν πλοῦτον τῆς ὑπὲρ τοῦ Συνόλου μερίμνης του. Πάθος, ἐπειδή, ἐπὶ τέλους εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Λαοῦ, ποῦ τὸν ἐπιδοκιμάζει, τὸν θέλει, τὸν ἐμπιστεύεται καὶ τὸν ἐπευφημεῖ. Ἀλλὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἔχομεν πάθος ἐναντίον τοῦ Λαοῦ. Καὶ συνεπῶς ἀνατροπὴν τῆς θεμελιώδους βάσεως τῆς Δημοκρατίας. Αὐτῆς τῆς Δημοκρατίας, ποῦ ὑπηρέτησε καὶ ὑπηρετεῖ μὲ σύνεσιν, σθένος καὶ ἀρετὴν ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς. Ὁ Ἀρχηγός, ποῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην εἰδικῶν πλεονεκτημάτων ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν. Οὔτε διαμαρτυριῶν καὶ κραυγῶν ἀλλοφροσύνης διὰ νὰ ἀναδειχθῇ καὶ πάλιν ὁ Ἄξιος τοῦ Ἔθνους.

Ἂς πληροφορηθῇ ἡ «Ἕνωσις τοῦ Κέντρου» ὅτι δὲν ἐξαπολύει κανεὶς καὶ οὔτε ἐμπνέει, οὔτε ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν τρομοκρατίαν, ὅταν φέρεται εἰς κάθε σταθμὸν εἰς τὰς χεῖρας ὑπὸ τοῦ Λαοῦ. Αὐτὴ καὶ μόνη ἡ ἔμπνευσις ἀρκεῖ.

Πιστεύομεν ὅτι ἐπ' αὐτοῦ δὲν εἰμπορεῖ παρὰ νὰ συμφωνῇ ἀδιστάκτως, ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον εἰς τὰς Πάτρας. Δὲν προτιθέμεθα νὰ τοῦ ἀπευθύνωμεν συστάσεις. Ὅπως καὶ δὲν παρελείψαμεν πάντοτε νὰ ὑπογραμμίσωμεν τὴν προσφορὰν καὶ τὴν χρησιμότητά του. Ὅμως πιστεύομεν ὅτι ἤδη ἔχει μετανοήσῃ δι' ὅσα προχθὲς ἐτηλεγράφησε συνιστῶν ἄμεσον «νόμιμον ἄμυναν», διὰ τῆς βίας κατὰ τῆς βίας!! Καὶ ἀκόμη θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι δὲν ἦτο ὁ ἴδιος, ποὺ ἐδήλωσεν ὅσα ἐδήλωσεν. Ἀλλὰ ὁ ψίθυρος, ὁ πονηρὸς καὶ πανάθλιος ψίθυρος εἰς τὸ οὖς του, ποὺ τὸν παρέσυρε... Κρῖμα!...

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΣΤΕΡΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ΛΑΟΣ ΔΙΔΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ ΤΗΝ ΥΠΟΣΧΕΣΙΝ

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΠΕΡΙΦΑΝΕΣΤΑΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΙΝ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ, ΕΤΟΝΙΣΕΝ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΛΑΜΙΑΝ

ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΔΥΝΑΤΑΙ Ν' ΑΝΑΠΤΥΧΘΗ

ΛΑΜΙΑ, 21. Ἡ σημερινὴ περιοδεία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ ὑπῆρξε πράγματι θριαμβευτική. Εἰς τὰς πόλεις ποὺ ἐπεσκέφθη, ὅπως καὶ εἰς τὰ ἐνδιάμεσα χωρία, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῇ πλήθη λαοῦ, ὁ κ. Καραμανλῆς ἐπευφημήθη ζωηρῶς καὶ τοῦ ἐδόθη ἡ ὑπόσχεσις διὰ μίαν περιφανῆ ἐκλογικὴν ἐπικράτησιν. Ὅ,τι συνέβη εἰς ἐνθουσιασμὸν καὶ αὐθορμήτους ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς ὁλόκληρον τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα, ἐπανελήφθη καὶ σήμερον εἰς τὸν ἴδιον τόνον καὶ μὲ τὸν αὐτὸν παλμόν.

Ὁ ἡγέτης τῆς ΕΡΕ ἀνεχώρησεν ἐκ Χαλκίδος τὴν 10.30' π. μ. διὰ Λεβάδειαν, ὅπου ἀφίκετο τὴν 11.40' π. μ. Κατὰ τὴν διαδρομὴν ὡμίλησε δι' ὀλίγων πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως Ἀλίαρτος.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἀνεχώρησεν ἐκ Λεβαδείας μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων καὶ τὴν 5ην μ. μ. ἔφθασεν εἰς Λαμίαν, ὅπου τὸν ἀνέμενεν ἡ λαμπροτέρα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως ὑποδοχή.

Ο ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ὁμιλῶν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Λεβαδείας, ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀγροτικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεώς του, τονίσας ἰδιαιτέρως τὴν προστασίαν, ἥτις παρεσχέθη εἰς τὰ γεωργικά μας προϊόντα.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνέπτυξε τὴν μεγάλην σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν, τονίσας ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς ἐπιδοτεῖ διάφορα δυναμικὰ προϊόντα καὶ ἰδίως τὸν βάμβακα.

Περαιτέρω ἐκάλεσε τοὺς ἀγρότας νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Κράτους ἐὰν θέλουν νὰ βελτιώσουν ταχέως τὸ εἰσόδημά των.

Ο ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΛΑΜΙΑΝ

ΛΑΜΙΑ. 21. Ὁ κ. Καραμανλῆς ὁμιλῶν ἐνώπιον ἀληθινῆς ἀνθρωποθαλάσσης, ἀφοῦ ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν, ἐξαπέλυσεν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ΕΔΑ, τονίσας τὰ ἀκόλουθα:

—Δὲν μάχομαι κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, διότι τὸν θεωρῶ ἀντίπαλόν μου. Ἀλλὰ τὸ πράττω ἐκ καθήκοντος, διότι τὸν θεωρῶ ἀντίπαλον τοῦ Ἔθνους. Ἐκπροσωπεῖται, ὡς γνωρίζετε, εἰς τὴν χώραν μας ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, ἥτις μετεβάπτισεν ὡρισμένους ἀνθρώπους της εἰς «ἀγροτικοὺς» καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς ἐνεφανίσθη ὑπὸ νέον τίτλον ὡς «συνασπισμὸς κομμάτων». Εἶναι βασικὸν γνώρισμα τοῦ κομμουνισμοῦ, ἡ προσπάθεια ἀποκρύψεως καὶ παραπλανήσεως.

»Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ τοῦ δώσῃ τώρα τὸ μάθημα ποὺ τοῦ ἀξίζει. Ὁποιοδήποτε ὄνομα καὶ ἂν πάρῃ, ὁ κομμουνισμὸς παραμένει ὁ ἴδιος. Οἱ λόγοι τῆς σημερινῆς μεταμφιέσεώς του εἰς συνασπισμὸν δὲν εἶναι μόνον ἡ δημιουργία ἑνὸς «πλάσματος» Μετώπου. Εἶναι ὅπως ἀποσπασθῇ ἐπ' ὀλίγον ἀπὸ τὸ πολιτικὸν προσκήνιον ἡ ΕΔΑ. Διότι κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν ὑπεχρεώθη νὰ ὑποστηρίξῃ ἀπόψεις, αἱ ὁποῖαι ἦλθον εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τὸ αἴσθημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀπέδειξαν καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀφελεῖς ὅτι ἀποτελοῦν ἐντὸς τῆς χώρας πρακτορεῖον ξένων συμφερόντων. Τὸ ὄργανόν της ὑπῆρξε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκδόσεώς του τὸ φερέφωνον τῆς Βουλγαρικῆς καὶ τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως.

»Ἀρνεῖται ἡ Βουλγαρία νὰ καταβάλῃ τὰς πολεμικὰς ἐπανορθώσεις πρὸν τὴν Ἑλλάδα, ἅτινας ὀφείλει δυνάμει τῆς Συνθήκης εἰρήνης τοῦ 1947; Ἔχει δίκαιον ἡ Βουλγαρία ἢ ἄδικον ἡ Ἑλλάς. Παραβιάζει ἡ Βουλγαρία τοὺς στρατιωτικοὺς ὅρους τῆς συνθήκης, τετραπλασιάζουσα τὰς στρατιωτικάς της δυνάμεις; Τὸ κάμνει, διότι ἀπειλεῖ τὴν ἀσφάλειάν της ἡ Ἑλλάς. Κατηγορεῖ ἡ Βουλγαρία τὴν Ἑλλάδα ὅτι διαταράσσει τὴν εἰρήνην εἰς τὰ Βαλκάνια; Λέγει τὴν ἀλήθειαν. Ἀποστέλλει ἡ Βουλγαρία κατασκόπους εἰς τὴν Ἑλλάδα: Ψεύδεται ἡ Ἑλλὰς ποὺ τοὺς ἀνακαλύπτει. Κάμνει στρατιωτικὰ γυμνάσια ἡ Βουλγαρία; Τὰ κάμνει χάριν τῆς εἰρήνης. Κάμνει στρατιωτικὰ γυμνάσια ἡ Ἑλλάς; Ἑτοιμάζει εἰσβολὴν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ζητοῦν οἱ Βορειοηπειρῶται τὴν ἐλευθερίαν των; Εἶναι πράκτορες τοῦ ἀμερικανικοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Ἡ ἀσύστολος πρακτόρευσις ξένων συμφερόντων, ἡ τυφλὴ υἱοθέτησις πάσης ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος κατηγορίας καὶ ἡ χονδροειδὴς δικαιολόγησις κάθε τρομοκρατικῆς ἀπειλῆς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, συνιστοῦν τὴν ἀθλίαν πολιτι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 6ην σελίδα

ΟΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ

Ο κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπευθυνόμεθα ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς Ἠλείους, ὄχι διὰ νὰ τοὺς προβάλωμεν τὸν κ. Σταῦρον Πολυζωγόπουλον. Ἀλλὰ διὰ νὰ μετάσχωμεν εἰς τὴν ουγκίνησίν των, τώρα, ποὺ ἡ εὐκαιρία τῶν ἐκλογῶν, τοὺς ἐπιτρέπει ἀνανέωσιν τῆς πρὸς αὐτὸν ἀναγνωρίσεως. Συγκίνησιν εὔλογον, τῆς ὁποίας τὸ εὖρος πολὺ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ των ἐκτείνεται. Συγκίνησιν ἐκπηγάζουσαν ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς Ἀρετῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαπημένος φίλος λειτουργεῖ μὲ ἀπόλυτον συνέπειαν, μὲ σεβασμὸν καὶ μὲ πάθος. Πρύτανις πλέον τῶν πολιτικῶν τῆς Πελοποννήσου, ἀφιερωμένος εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ μόνον, φανατικῶς πιστὸς τῆς ἀκραιφνοῦς παραδόσεως, ποὺ θέλει τὸν δημόσιον ἄνδρα μονίμως στρατευμένον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συνόλου, ὁ κ. Σταῦρος Πολυζωγόπουλος εἶναι πάντα ὁ ὄρθιος μαχητὴς τῆς Ἰδέας. Εἶναι πάντα ὁ γεμᾶτος πεῖραν καὶ σοφίαν γύρω ἀπὸ τὰ θέματα τοῦ τόπου, ὁ δονούμενος συμπαραστάτης τοῦ Δικαίου. Εἶναι πάντα ὁ ἀκατάβλητος φορεὺς ἐκείνου τοῦ θετικοῦ, τοῦ στερεοῦ καὶ συγχρόνως τόσον ἐξυψωτικοῦ πνεύματος, ποῦ δημιουργεῖ καὶ ἀνοίγει ὁρίζοντας, διὰ περαιτέρω διαρκεῖς δημιουργίας. Νὰ ἐπιχειρήσωμεν ἐδῶ μετρήσεις τῆς εἰσφορᾶς καὶ σταθμίσεις τοῦ ἔργου του; Πρὸς τί, ὅταν εἶναι τόσον γνωστὸν καὶ ἀποδοτικὸν καὶ ὅταν συνδέεται μὲ ἐποχὰς καὶ πραγματοποιήσεις ποὺ ἔχουν ἀφήσῃ σταθμούς;

Εἰς τὴν πρώτην πάντα γραμμὴν τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ἀδιάλλακτος εἰς τὰ θέματα τῆς εὐθύτητος καὶ τοῦ χαρακτῆρος, ἐστάθη ἀπαρεγκλίτως ἀνίκανος δι' οἱονδήποτε συμβιβασμὸν συνειδήσεως. Καὶ ὑπῆρξεν ἀπαραμίλλως ἱκανὸς μόνον διὰ τὴν καταβολὴν μόχθου, ζήλου καὶ πνεύματος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ ἔξοχος πολιτικὸς τῆς Ἠλείας θὰ ἀποτελέσῃ καὶ πάλιν, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Ἀναδημιουργοῦ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, παράγοντα ἐπιτυχίας, ἐξαίρετον στέλεχος νίκης, εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΦΤΑΝΕΙ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Τὴν ξέρω κατὰ βάθος πόσο ὑπερήφανη εἶναι. Ξέρω, ὅτι δὲν γίνεται δούλη σὲ κανένα συναίσθημα καὶ εἶναι πάντα κυρία τοῦ ἑαυτοῦ της. Εἶναι ἕνα πλάσμα περισσότερο ἐγκεφαλικό, γι' αὐτὸ καὶ τὸ παιχνίδι τῶν εὐαρέστων ἱκανοποιήσεων δὲν ἐξυπηρέτησε ὡς τώρα τὴ ζωή της. Ἡ κουβέντες της ἔχουν τὴν πνευματικότητα μιᾶς μορφωμένης γυναίκας καὶ ἡ ψυχή της δὲν αἰφνιδιάζεται, ὅπως τῶν ἄλλων κοριτσιῶν. Ἐκράτησε μιὰ πλευρὰ ἀνοιχτὴ μέσα της καὶ τὴ στόλισε μὲ τὰ θέλγητρα μιᾶς ἀσύγκριτης μέθης.

«Ὅταν ἀγαπήσω καμμιὰ φορά», ἔλεγε—κι' αὐτὸ ἐσήμαινε τὸ ὡραιότερο μυστικό της, ποὺ καρτεροῦσε νὰ τὸ τοποθετήσῃ στὴ μεγαλύτερη εἰλικρίνεια τῶν ὀνείρων της.

Μ' αὐτὴ τὴ σκέψη, τὴν εἶδα πολλὲς φορὲς νὰ ἐφορμᾶ πρὸς τὸ ἄπειρο καὶ νὰ ξεπερνᾶ κάθε ὅριο πραγμάτων. Χάρις στὴν ἐναποθήκευση τῶν συναισθηματικῶν θησαυρῶν της, ἔχει τὸ κεφάλαιό της αὐτὸ ἄθικτο. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο παρενέβαλλε πάντα ἕνα Θεὸ καὶ ἕνα σύμπαν. Ἡ Μαργαρίτα τοῦ Φάουστ, ποὺ ἡ ἐσωτερική της ἰσορροπία ἦταν ἀδιατάραχτη καὶ ἀνέγγιχτη τόσο, ὥστε νὰ μπῇ στὸ βαθύτερο νόημα τοῦ θρύλου, σ' αὐτὸ τὸ εὔθραυστο καὶ σ' αὐτὸ τὸ ὑπέροχο, μπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ ἀναλογίες. Καὶ μπορῶ νὰ πῶ, πὼς ἡ ψυχολογική της πλαστικότητα δίνει τὴν εὐκαιρία σὲ ἐλάχιστες συγκρίσεις.

Ἔτσι, τὴν εἶδα τοποθετημένη στὸν τελικὸ θριαμβό της. Δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ ἄλλες, ποὺ, μὲ λογιστικὴ ἱκανότητα, τοποθετοῦν τὸ νούμερο τοῦ μνηστῆρος τελευταῖο στὰ κατάστιχά τους. Ποτὲ δὲν ὑπέκυψε στὶς ὑπολογισμένες παροτρύνσεις τοῦ γάμου, ποὺ ἀφίνουν σὲ ἄλλες δηλητηριασμένη τὴ θηλυκότητά τους. Ἐπῆγε πάντοτε ἐναντίον κάθε φυσικῆς ἔννοιας, γιατὶ θέλησε μὲ εὐγνωμοσύνη νὰ φτάσῃ τὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης. Λυτρωμένη ἀπὸ κάθε παράπτωμα, γίνεται τώρα μυσταγωγός. Παρασύρει ὅλο τὸν ἀσήκωτο ἀπὸ τὴ νάρκη συναισθηματικό της κόσμο καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἀντικρύζει τὸν πλοῦτο τῆς καρδιᾶς της.

Κσινούργια προσήλυτη στὴ λατρεία της, ὁδηγεῖται στὸ ἅγιο βῆμα τοῦ ἔρωτός της σὰν ἐνσαρκωμένη νίκη. Τώρα θεωρεῖ τὸ αἴσθημά της αὐτὸ τὸ «ἀμὴν» τῆς ζωῆς της. Γιατὶ μέσα στὴν αὐταπάρνηση, ποὺ εἶχε στεριώσει τὴς ἡμέρες της, μέσα στὸ ἀφήνιασμα τῶν κυμάτων, ποὺ σήκωσε πάνω της ἡ ζωή, ἡ ἐσώτερη ἔντασή της φυλάχτηκε καὶ ὑπερέβη τὸ χρόνο. Τώρα στὰ εἰκοσιτέσσερά της χρόνια, μέσα στὴν κορυφὴ τῆς νεότητάς της, ὑψώθηκε σὲ καινούργιες ἐκπλήξεις καὶ ἀνταύγειες. Ἡ φαμφάρες τοῦ θριάμβου ἠχοῦν στὴν καρδιά της. Ὁ παράδεισος μὲ τοὺς εὐμενεῖς ἀγγέλους τῆς νεότητας ἄνοιξε διάπλατα τῆς πόρτες του. Καὶ ἀναπηδάει μέσα ἀπὸ τὴς ὡς τώρα σωρευμένες σκιὲς τῆς ζωῆς της, γεμάτη φτερὰ καὶ μὲ εὐκινησία καὶ λάμψη φτάνει στὸν οὐρανὸ τῆς εὐτυχίας της.

ΕΥΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ Κ. Κ. ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΑΡΞΙΣΤΗΣ Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΛΒΑΝΟΥΣ

ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ ΣΚΑΙΩΣ ΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Ο ΜΟΛΟΤΩΦ ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΝΟΙΚΤΗ Η ΡΗΞΙΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΤΙΡΑΝΩΝ

ΤΙΡΑΝΑ, 21. Ἀνοικτὴ ρῆξις ἐσημειώθη σήμερον μεταξὺ Ἀλβανίας καὶ Ρωσίας.

«Αἱ συκοφαντικαὶ καὶ ἀντιμαρξιστικαὶ ἐπιθέσεις τοῦ Νικήτα Κρουστσεφ δὲν ἐξυπηρετοῦν εἰμὶ μόνον τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Ἀλβανίας, τονίζεται εἰς ἀνακοινωθὲν τῆς Κ.Ε. τοῦ Ἀλβανικοῦ Κ.Κ.

«Ἀποκαλύπτουν, προστίθεται, εἰς τοὺς ἐχθροὺς τὰς διαφοράς, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῶν κομμάτων τῶν δύο χωρῶν, ὁ Νικήτα Κρουστσεφ παρεβίασε σκαιῶς τὴν διακήρυξιν τῆς Μόσχας τοῦ 1960, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζεται ὅτι αἱ διαφοραί, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν κομμάτων, πρέπει νὰ διευθετοῦνται μὲ ὑπομονὴν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νομιμότητος καὶ τῶν συνεννοήσεων».

Ἀφοῦ ὑπογραμμίζεται ὅτι «ὁ Κρουστσεφ ἐξέλεξε τὴν ὁδὸν τῶν πιέσεων καὶ τῶν ἀπειλῶν καθὼς καὶ τῆς δημοσίας κατηγορίας τῶν διαφορῶν μας», τονίζεται ὅτι τὸ ΚΚΑ ὑπεδέχθη μὲ συμπάθειαν τὴν δήλωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Κινεζικοῦ Κ. Κ. εἰς τὸ 22ον συνέδριον. Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην λῆψιν θέσεως ἐκ μέρους τοῦ Κ. Κ. τῆς Κίνας, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐκτοξεύωνται αἱ πλέον δίαιαι ἐπιθέσεις καὶ συκοφαντίαι ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ 22ου συνεδρίου κατὰ τῆς Λαϊκῆς Ἀλβανίας δημοσίᾳ, προερχόμεναι τόσον ἐκ τῶν μελῶν τῆς Σοβιετικῆς ἡγεσίας, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων ἄλλων Χωρῶν.

»Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, τὸ Κ.Κ. τῆς Ἀλβανίας δὲν δύναται νὰ τηρήσῃ σιγὴν δι' ἔργων καὶ δι' ἐγγράφων. Θὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα, καθὼς καὶ τὴν διεθνῆ Κοινὴν Γνώμην, τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῶν διαφορῶν τοῦ Ἀλβανικοῦ Κ.Κ. καὶ τῆς ἡγεσίας τῆς Ρωσίας.

Εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν ἀναφέρεται ὅτι θὰ καταγγελθοῦν αἱ ἀντιμαρξιστικαὶ καὶ ἀντια